

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 44664

гр. София, 13.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско
дело № 20221110138939 по описа за 2022 година

С определение от 07.12.2023 г., постановено по в.гр.д. № 11233/2023 г. по описа на
СГС, ГО, II – “Б” въззивен състав, върнато делото на Софийски районен съд, 167 състав, за
произнасяне по съдържащото се във въззивната жалба искане на „С-в“ АД, чрез юрк. А К-М
за изменение размера на депозита за особен представител на ответника за
първоинстанционното производство.

Производството по гр.д. № 38939/2022 г. по описа на СРС, ГО, 167 състав, е
образувано по искова молба, подадена от „С-в“ АД, чрез юрк. К-М, срещу К. И. К., с която
са предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК положителни установителни искове с правно
основание чл. 203 от ЗВ вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за
установено, че ответникът дължи на ищеца сумата **2612,54 лв.** - главница, представляваща
цена на услуги за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води за
периода 20.03.2017 г. – 20.10.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано
от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.02.2022 г.,
до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **552,66 лв.** – лихва за забава за периода
20.04.2017 г. – 20.10.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично
задължение по чл. 410 ГПК от 25.02.2022 г. по ч.гр.д. № 6936/2022 г. по описа на СРС, ГО,
167 състав.

С разпореждане от 10.01.2023 г. съдът е констатирал, че при опит за връчване на
съобщението по чл. 131 ГПК с препис от исковата молба с придружаващите я документи,
ответникът не е бил открит на постоянния и настоящ адрес, като не са били открити данни и
за трудов договор. Ето защо съдът е приел, че е налице връчване по чл. 47, ал. 6 ГПК, с
оглед на което е процедирал към назначаване на особен представител на К. И. К. на
разноски на ищеца. При определяне размера на възнаграждението му, съдът е съобразил
минималните размери на възнаграждението, определяеми съобразно Наредба № 1/2004 г.,
като е указал на ищеца „С-в“ АД, в едноседмичен срок от връчване на преписа от
разпореждането да представи доказателство, от което да е видно, че е внесъл по депозитната
сметка на Софийския районен съд възнаграждение за особен представител на К. И. К. в
размер на 617 лв.

Цитираното по – горе разпореждане от 10.01.2023 г. е било надлежно връчено на „С-в“
АД на 13.01.2023 г., като с молба от 19.01.2023 г. ищецът, чрез процесуалния му
представител юрк. А К-М е представил платежно нареждане за внесен депозит за особен
представител в размер на 617 лв., без да е изложил никакви възражения срещу определения

от съда размер.

С определение от 31.01.2023 г. съдът е назначил адв. И. В. за особен представител на ответника К. И. К.. В срока по чл. 131 ГПК назначеният особен представител е подал отговор на исковата молба, с който е оспорил предявените искове по основание и размер и е релевира дал възражение за настъпила погасителна давност. В проведеното на 23.06.2023 г. открито съдебно заседание ответникът е бил представляван от надлежно назначения му особен представител адв. И. В., на който съдът е разпоредил да се изплати възнаграждение в определения размер от 617 лв.

С решение от 12.07.2023 г., постановено по гр.д. № 38939/2022 г. по описа на СРС, ГО, 167 състав, съдът е отхвърлил предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от „С-в“ АД срещу К. И. К. положителни установителни искове с правно основание чл. 203 вр. чл. 198о, ал. 1 ЗВ вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. С решението съдът не е присъдил разноси, тъй като ответникът не е сторил такива. Срещу решението от 12.07.2023 г. е постъпила в законоустановения срок въззивна жалба от „С-в“ АД, чрез юрк. А К-М в т. 4 от която е посочено, че определеното на особения представител на ответника възнаграждение било прекомерно и следвало да бъде в „съобразен намален размер“, а не в първоначално определения от 617 лв.

Настоящият съдебен състав приема за **НЕОСНОВАТЕЛНО** обективизираното във въззивната жалба възражение на „С-в“ АД, чрез юрк. А К-М относно определеното на особения представител на ответника възнаграждение. На първо място, следва да бъде изяснено на ищеца „С-в“ АД, чрез юрк. А К-М че в разпоредбата на чл. 47, ал. 6 ГПК изрично е посочено, че възнаграждението на особения представител **се определя от съда** съобразно фактическата и правната сложност на делото. На следващо място, следва изрично да се отбележи, че след като е получил на 13.01.2023 г. препис от разпореждането на съда, с което е било определено възнаграждението на особения представител на ответника, ищецът чрез процесуалния му представител **не е възразил** относно определения размер, а напротив – на 19.01.2023 г. ищецът, чрез юрк. А К-М е подал молба, към която е приложил преводно нареждане за сумата в размер на 617 лв. Нещо повече – до приключване на първоинстанционното производство ищецът, чрез процесуалния му представител, не е релевира дал никакви възражения относно определеното възнаграждение на особения представител на ответника. На последно място, съдът е определил **минимален размер** на възнаграждението на особения представител на ответника, изчислен съобразно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ето защо, искането на „С-в“ АД, чрез юрк. А К-М за изменение размера на депозита за особен представител на ответника за първоинстанционното производство, следва да бъде оставено без уважение. Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „С-в“ АД, чрез юрк. А К-М релевирано във въззивната жалба, за изменение размера на депозита за особен представител на ответника К. И. К. за първоинстанционното производство.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____